

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1257/2025
21.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и окривљеног ББ, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милићевића и окривљеног ББ, адвоката Стојана Кукића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 84/23 од 28.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 176/25 од 25.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милићевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 84/23 од 28.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 176/25 од 25.06.2025. године.

II

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Стојана Кукића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 84/23 од 28.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 176/25 од 25.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К 84/23 од 28.10.2024. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. и члана 33. КЗ и осуђени и то окр. АА на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, а окр. ББ на казну затвора у трајању од једне године и три месеца. У изречену казну затвора окр. ББ је урачунато време проведено у притвору од 10.10.2018. године до 12.10.2018. године.

Истом пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени СТР „Луки Комерц“ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак, док су окривљени на основу члана 264. став 4. у вези члана 261. ЗКП ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 176/25 од 25.06.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, браниоца окривљеног ББ и окривљеног АА лично, а првостепена пресуда је потврђена.

I

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Милићевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду или да преиначи побијане пресуде у корист окривљеног АА.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Милићевић, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Међутим, у образложењу захтева, иако истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати, исто образлаже наводима да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено. С тим у вези наводи да је у претходном поступку, на основу истих доказа, окривљени ослобођен од оптужбе, да би након укидања одлуке и понављања поступка за исте радње окривљен АА оглашен кривим. Бранилац окривљеног опширно образлаже које је доказе суд ценио као основане и полемисе са чињеничним стањем утврђеним током поступка, истичући делове навода одбрана окривљених у полицији и током кривичног поступка, те истиче да суд пресуду заснива на видео запису са надзорних камера са објекта „Луки Комерц“ иако се са истих снимака не може идентификовати ниједно лице, као и да је признање окр. ББ у ПС Пећинцима незаконити доказ који није поткрепљен другим доказима

током поступка. Бранилац даље наводи да нема доказа да је окривљени АА био на критичном месту, критичног дана јер недостају одлучне чињенице на којима би се заснивала одлука, на који начин бранилац окривљеног полемише са чињеничним питањима и доказима изведеним пред првостепеним судом и изводи сопствене закључке у погледу утврђеног чињеничног стања, у смислу члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да повреде закона на које указује одбрана из члана 440. ЗКП, као и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у ставу један изреке решења.

II

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног ББ, адвокат Стојан Кукић, због повреде закона из члана 9., 16., 84., 289. и 438. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Имајући у виду да је окривљени ББ, пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 176/25 од 25.06.2025. године, према доставници у списима предмета, примио дана 16.07.2025. године, последњи дан за подношење захтева за заштиту законитости био је 15.08.2025. године (петак). Бранилац окривљеног ББ адвокат Стојан Кукић, је захтев за заштиту законитости поднео дана 17.09.2025. године, дакле након протеча рока од 30

дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни суд оценио захтев неблаговременим.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у ставу два изреке решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић